

תת"ע 3038/06/16 - מדינת ישראל נגד אברהם איזנברג

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

05 דצמבר 2016

תת"ע 3038-06-16 מדינת ישראל נ' אברהם איזנברג

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

אברהם איזנברג

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הנאשם נהג בקטנוע (רכב על קטנוע) והוביל אגב כך על הקטנוע מטען אשר עפ"י הטענה לא היה מחוזק היטב וזאת בניגוד לתקנה 85 (א) (4) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה הנאשם כפר במיוחס לו ובחר לפרט כי המטען שהוא הוביל באותה נסיעה היה לטענתו מחוזק היטב.

עוד הוסיף ופירט הנאשם (ציטוט): " הארגז אכן היה על הקטנוע בין הרגליים שלי, אך לטענתי היה מחוזק היטב. היה הרבה חומר בפנים. זה ישב חזק ויציב "

לנוכח כפירת הנאשם נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר חסאן אברהם (ע.ת 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך. (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אברהם איזנברג ובמסגרת עדותו הוצג על ידו במהלך הדיון (באמצעות מסך הטלפון הנייד שלו) תצלום של קטנועו כאשר הארגז המדובר מונח בקטנוע. ראה נא לענין זה את הערת בית המשפט בעמ' 3 שורות 6 - 8 לפרוטוקול (וכן בעמ' 4 שורות 27 - 28 לפרוטוקול) וזאת הן לענין אופן הצגת הראיה בבית המשפט והן לענין גוף הראייה.

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי בעקבות כל אלה היא שהתביעה הוכיחה כנדרש את אשר יוחס לנאשם בכתב האישום וכי דינו לפיכך להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

אין מחלוקת בפי הנאשם כי הוא נע (נהג) עם קטנועו בעת האירוע וכי באותה עת, אגב הנהיגה, על רצפת הקטנוע בין רגלי הנאשם היה מצוי ארגז בעל תכולה אשר לא היה קשור קשירה כלשהי לקטנוע.

פרטי הדו"ח שערך השוטר קיבלו חיזוק רב בתצלום שהציג הנאשם עצמו וגם בדברי הנאשם עצמו בבית המשפט.

כוונתי לכך שמדובר היה בארגז קרטון גדול שהיה לרגלי הנאשם כרוכב וזאת על המשטח שבין המושב לכידון, וכי הארגז המדובר לא היה קשור כאמור בכל דרך שהיא.

עיון בתצלום שהציג הנאשם העלה כי הארגז אף היה גבוה והגיע כמעט עד לגובה מושב הקטנוע. (ראה עמ' 3 שורות 6 - 7 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית ציין הנאשם בהקשר זה של העדר קשירה כי אין איפה לקשור את הארגז במקום המדובר. (ראה נא דברי הנאשם עמ' 4 שורה 19 לפרוטוקול).

משניכר בתצלום שהציג הנאשם כי לא היה שם על רצפת הקטנוע אף מקום לרגליו, השיב בין היתר הנאשם (ציטוט): " מותר לי להעלות את הרגלים קדימה, לאיזור היותר קרוב לכידון ". (ראה נא את דברי הנאשם בעמ' 4 שורות 31-32 לפרוטוקול).

לטענת הנאשם, הארגז המדובר שקל כ - 40 ק"ג וכי בשל משקלו, לשיטת הנאשם, הארגז לא היה יכול היה לזוז.

צר לי, אך בכל הכבוד לעמדותיו של הנאשם, אני סבור כי התגבשו בהחלט יסודות העבירה בתיק זה.

הוראת המחוקק בתקנה 85 (א) לתקנות התעבורה הינה ראשית כי אל לו לאדם להוביל מטען ברכב אלא אם מבנה הרכב מתאים להובלת המטען בבטיחות.

הנאשם לא הציג כל ראיה, כגון, למשל, את ספר הרכב של הקטנוע, או את הנחיות יצרן הקטנוע, או חו"ד כלשהי, לפיהן המשטח שנועד לרגלי הרוכב הקטנוע משמש עפ"י טיבו ועפ"י מאפייניו כמקום להובלת מטען בכלל, ובבטיחות הראויה בפרט.

השכל הישר - בהינתן מה שהוצג בתצלום ע"י הנאשם ובהינתן מה שרשם השוטר באופן דומה דו"ח - מכתוב כי מבנה הרכב המדובר אינו מתאים להובלת המטען המדובר שם בבטיחות.

הדעת נותנת כי מטען שכזה עלול לזוז בסיבובים ובתמרונים של הקטנוע, להפריע אגב כך לרגלי הרוכב ושליטתו ולשווי משקלו, ו/או אולי גם לקפץ במהמורות או בורות אשר הקטנוע עובר עליהם בדרך.

שנית, בהמשכה של תקנה 85 (א) (והכוונה לתקנה 85 (א) (4)) נדרש, עפ"י דבר המחוקק, המטען להיות מחוזק היטב.

וזאת יש לשים לב : המטען במקרה זה לא היה מחוזק כלל, לא קשור כלל.

הנה כי כן - עיון בדבר המחוקק אל מול אשר עולה מהדו"ח ומהתצלום שהציג הנאשם עצמו - מלמד שלנאשם לא עומדת הגנה כלשהי.

בתגובתו על אתר אתר אמר הנאשם, בין היתר, לשוטר כי הוא ינהג כך גם " עוד מאה פעמים".

צר לי, אך טוב לטעמי יעשה הנאשם באם לא יעשה כן, וזאת למען בטיחותו שלו.

הנאשם הוסיף וטען במשפטו כי לשיטתו תקנה 121 לתקנות התעבורה היא הרלבנטית.

אסביר לנאשם כי תקנה 85 (א) (4) היא ההולמת וכי גם ממילא הוראת המחוקק בתקנה 121 אשר הוא (הנאשם) מכוון אליה היא שאל לו לרוכב אופנוע להוביל תכולה או חפץ אשר מונעים או עלולים למנוע ממנו שליטה מלאה על רכבו.

אילו שקיים לרוכב להעלות, כדברי הנאשם, את רגליו למעלה איננו מתיישב גם עם הוראת תקנה 121 אשר אליה מכוון הנאשם, וכך גם, כפי שכבר ציינתי, האפשרות כי קופסת הקרטון שעל רצפת הקטנוע תפריע, תנוע או תקפץ תוך כדי הנהיגה בקטנוע אגב סיבובים, תמרונים, בלימות או תנודות הנסיעה או במהמורות הדרך.

לאור כל האמור לעיל מורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 05 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.